

De kap in de Schoorlse bossen

Een inwoner stuurde ons een mail en omschreef het mooi: "Er kwamen wat vragen bij me op, maar vooral woede dat dit zomaar allemaal kan in Nederland" en "We leerden onze kinderen dat bomen zuurstof geven, dat we zuinig moeten zijn op de bossen en de natuur. Zand geeft geen zuurstof ..."

Toen de bomenkap in de media kwam door de vraag die De Partij van de Dieren stelde in de Provincie naar aanleiding van het vaststellen van Natura 2000 dachten wij van GroenLinks er precies hetzelfde over. Maar we gingen niet direct de barricades op. Daarentegen zijn we eerst argumenten gaan aanhoren van mensen die het wel een goed idee vonden, of het in ieder geval konden uitleggen.

Zo zegt Staatsbosbeheer: "De voorgenomen maatregelen dragen juist bij aan het natuurherstel in de Schoorlse Duinen. Staatsbosbeheer hecht –net als bezoekers van de Schoorlse Duinen- veel waarde aan de dennenbossen, en is na een zorgvuldig en langdurig proces samen met provincie Noord-Holland, de lokale Klankbordgroep Natura2000, specialisten en gemeente tot deze herstelmaatregelen gekomen."

Nu zitten wij in de gemeenteraad maar hebben nog nooit een stuk voorbij zien komen waarin wordt gevraagd wat wij – namens de inwoners- van deze plannen vinden. Natuurherstel, moeten we daar tegen zijn? Nee, natuurlijk niet. Maar de dennenbossen zijn uniek in Nederland en dan vragen wij ons af: is er geen andere manier voor natuurherstel? Is dit de manier? Maar vooral: er voelen zoveel mensen in Schoorl zich betrokken bij de bossen en duinen, waarom is hen niets gevraagd?

Tijdens een raadsvergadering is een motie van Ineke Braak- van Kasteel, fractievoorzitter van GroenLinks Bergen aangenomen. Deze is breed gedragen in de raad en door vele partijen ondertekend. Daarin is het college opgedragen onder andere met Staatsbosbeheer en de Gedeputeerde Staten te onderzoeken welke alternatieve maatregelen er genomen kunnen worden. En de effecten te meten. Ook is gevraagd de gemeenteraad op de hoogte te houden van de stappen, acties en uitkomsten van de uitvoering van deze motie.

Natuurlijk hebben we ook direct contact gezocht met de GroenLinks fractie in de provincie. Want daar worden tenslotte de besluiten genomen. We waren dus verheugd dat er een compromis mogelijk lijkt: GroenLinks deed een aantal voorstellen om te komen tot een andere aanpak en kreeg daarvoor deels de handen op elkaar. Zo zegde de gedeputeerde toe om na fase 1 (de kap van 34 hectare) uitgebreid te gaan evalueren en met bewoners te overleggen of en hoe fases 2 en 3 worden uitgevoerd.

Uiteindelijk is toch de uitkomst dat er geen water bij de wijn gedaan gaat worden in de eerste fase. Niet na gesprekken met college, niet na gesprekken met bezorgde inwoners die de stichting zijn gestart. En dat is heel teleurstellend. Er zijn verdeelde inzichten. De ene expert spreekt de andere tegen. Hier is een keuze gemaakt voor grijze duinen en de bijbehorende biodiversiteit. Maar hebben de dennenbossen dan geen waarde?

Omdat we niet gereageerd hadden op een aantal mails van de Stichting ter behoud van het Schoorlse- en Noordkennemerduingebied, werden we -terecht- daarop aangesproken. Een goede reden om onmiddellijk in de provincie bij onze fractie eens navraag te doen hoe het ermee staat. Maar vooral te horen: wat kunnen wij als gemeenteraad hier nog aan doen?

GroenLinks standpunt voor de toekomst is:

Maak totale gebied kleiner, minder ruimte voor wandelende grijze duinen, en dat betekent minder kappen. Dat is een compromis dat haalbaar is: twee legitieme belangen dwingen tot een compromis. En vooral blijven monitoren of de beoogde doelen wel worden bereikt. Daarom moet de tweede fase niet worden doorgevoerd tot de evaluatie is uitgevoerd.

De gemeenteraad van Bergen kan het nieuwe college vragen om na de verkiezingen van provinciale staten in 2019 met de nieuwe gedeputeerde in gesprek te gaan over de vastgestelde plannen. Daarvoor is het eerst nodig dat nog dit jaar de gemeenteraad van Bergen in een openbaar debat houdt over de bomenkap. Daarbij moeten voor- en tegenstanders de mogelijkheid krijgen hun visie uiteen te zetten. Wanneer de raad een duidelijk standpunt inneemt, kan het college daarmee een gesprek aangaan in het Provinciehuis.